

Kató-Földvári Melinda tanárnő

A középiskolai tanárok számára meghirdetett továbbképzési ösztöndíjprogramok közül a: „**Kreatív tevékenységek és motiváló tananyagok a gimnáziumi oktatásban** „ címet viselő tanfolyamot választottam, mert úgy éreztem, erre a szakmai segítségre van szükségem a megújuláshoz, új ötletekhez.

A helyszín **Southampton, dél-Anglia** egyik kikötővárosa volt, gazdag történelmi hagyományokkal és élénk kulturális élettel.

A tanfolyamon rengeteg szakmai tapasztalattal gazdagodtam. Hét tanár volt a csoporttársam, (spanyol, olasz, francia, cseh, lengyel nemzetiségűek), valamennyien középiskolában tanító angoltanárok, így a magas nyelvi szint biztosított volt. Ezenkívül az elszállásolást is angol családnál kértem, így biztosítva azt, hogy még a gondolkodásom is angolul történjen☺
Tüneményes idős angol házaspár otthonát ismertem meg ily módon, gyerekeikkel, unokáikkal beszélgettem, valamint a háziasszony főztje megdöntötte azt a meggyökeresedett sztereotípiát, miszerint az angol ételek ízetlenek, hiszen egy igazi kreatív, egészséges ételleket készítő konyhatündérre leltem, akivel lelkesen cseréltem hagyományos magyar ételek receptjeit.

Tanévzárás után indultam a két hetes „munkára”, de a szervezőket, valamint az előadótanárokat dicséri, hogy bár reggel 9 től- jó angol szokás szerinti munkakezdés☺- délután 5-ig, 6-ig tartottak a foglalkozások, órák, iskolalátogatások, nem éreztem megterhelőnek az egész napos elfoglaltságokat. A program tartalmazott színházi előadásokat is, egyik a londoni Globe színház Shakespeare előadására kínált jegyeket. Mondanom sem kell, felejthetetlen élmény volt az előadás, akárcsak a Winchester-i és Salisbury-i városnézés és katedrális látogatás, valamint egy helyi középiskola tanáraival és diákjaival töltött közös nap. Az iskolalátogatásra kiválasztott intézmény tanulói 50%-a bevándorló családból származott, elsősorban lengyel, cseh, szerb gyökerekkel rendelkező, de szép számmal akadtak közép és távol keleti valamint afrikai szülők gyerekei is. Számomra a beilleszkedés, nyelvi alapok biztosítását célzó módszerek tetszettek nagyon- mindez persze nemcsak az iskola, hanem a southamptoni városvezetés érdeme is.

A tanítást könnyítő, változatosá tevő kreatív módszerek között előfordult általam korábban ismert módszer kissé átalakítva, a diákok életkori sajátosságaihoz igazítva, viszont akadt számomra új feladat is. Egyik ezek közül az ún. „Dictogloss”, azaz diktálás kissé másképpen. Bár a diktálás nem számít nagyon korszerű tanítási módszernek, kellemesen csalódtam ebben a bemutatott tevékenységben, mert többértű: egyszerre hallott, olvasott szövegértés és ugyanakkor kommunikációs gyakorlat is.

Zárásképpen: az a legfontosabb tapasztalat számomra a tanári továbbképzésből, hogy lehetőséget kellene biztosítani további pályázatokra minden idegen nyelvet tanító pedagógusnak, ugyanis a nyelvi kompetenciát hihetetlen mértékben fejleszti, megerősíti a célnyelvi országban történő két hetes „lét”, valamint magabiztosságot ad, megerősít abban, hogy amit csinálunk, jól csináljuk.